

"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" (מיכה ז, טו)

1. אמונות ודעות (לרס"ג) מאמר ח, א

ומן הטעם הזה חוזר הוא ומזכיר לנו יציאת מצרים במקומות הרבה בתורה כדי להזכירנו מה שראינו, ולפיכך אתה מוצא אותנו מיחלים לו ומצפים, לא מפקפקים ולא קצים, ולא תקצר רוחנו, אלא מוסיפים אומץ ודבקות, כאמרו חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים לה'.

וכל הרואה אותנו במצב זה מתפלא עלינו, או חושב אותנו לסכלים מפני שלא נסה מה שנסינו, ולא האמין כמו שהאמננו, והרי הוא דומה למי שלא ראה חטה נזרעת וכאשר רואה את המשליכה בתלמי האדמה כדי שתצמח יחשבהו לסכל, ולבסוף יתברר לו שהוא הסכל בעת הגורן... וכך המשיל לנו הכתוב כאמרו הזרעים בדמעה ברנה יקצרו.

וכממו מי שלא רה ולד מתגדל שהוא לועג למי שיראה מגדל ולד ומטפל בכל צרכיו, ואומר, מה הוא מקוה האדם הזה?, וכאשר גדל ולמד מדע וחכמה ונעשה מלך והנהיג צבאות, ידע אותו האדם כי רק לעצמו לעג.

2. ד"ה כימי צאתך תשכ"א

כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. ופירוש הפשוט הוא שאותם הניסים שהיו ביציאת מצרים יהיו גם לעתיד...

ובילקוט פרשת בשלח איתא, כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, אראנו מה שלא הראת לאבות, שהרי נסים ונפלאות שאני עתיד לעשות עם הבנים יותר מהפלא ונפלאות מה שעשית עם אבות... דזהו מה שכתוב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, כימי בכ"ף הדמיון לפי שהניסים והנפלאות שיהיו לעתיד יהיו גדולים יותר מהניסים שנעשו לאבות ביציאת מצרים...

וזזהו כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, דהגם שלעתיד יהיו גילויים נעלים יותר... מכל מקום הנה גם זה נמשך ביציאת מצרים אלא שהגילוי מזה יהי' לעתיד דזהו אראנו נפלאות...

למה צריכים לנפלאות?

3. רשב"א חידושי אגדות ברכות יב,ב

דע שאין הכוונה בקריאת שמע, רק כדי שנזכור בפה הנסים שעשה לנו השם יתברך שהוציאנו ממצרים אחר היותנו עבדים פרוכים דלי כח ותחת סבלות מלך רב ועם קשה. ועם הזכירה נקבע שהוא המשגיח והיכול שלא ימנענו מונע בשום צד. ועוד שנתחזק בנפשותינו מדת הבטחון חוזק רב...

4. בית אלקים (להמב"ט) שער היסודות פנ"א

ותשוב תתפלא בענין הנסים והנפלאות המיועדים להיות בזמן הגאולה, כי הוא מן ההכרח שיהיו נסים ונפלאות גדולים ונאמנים כנסי מצרים לעין כל אשר לא יסופק בהם לומר שהם בדרך חכמה או מכשפות, כמו שהיו חושדים פרעה וחכמיו את משה ואת אהרן.

וביאור זה כי ריבוי הנסים והנפלאות שנעשו במצרים הוצרכו משני פנים האחד מצד ישראל שהיו בלתי מאמינים, ומצד פרעה ומצרים. אם מצד ישראל הוא ידוע כי הם לא היו מאמינים

בגאולה כי אם קצת מיעוט שבהם שהיתה להם זכר מסורת מיד אביהם שיהיו נגאלים בלשון פקידה...

והנה האותות הראשונים אשר נצטווה מרע"ה לעשות היה בשביל ישראל ועליהם האמינו כמ"ש ויעש האותות לעיני העם ויאמן העם וישמעו כי פקד ה' את בנ"י וכי ראה את עניו ויקדו וישתחוו. והאותות שנעשו בביאת המכות היו צריכים לסבת ישראל שישמחו שנמדדו המצרים במדה שמדדו להם כמו שיחסו במדרש כל מכה לכל צער שהיו מצערים לישראל..

וכן הנסים העתידיים להיות בזמן המשיח יהיו מרובים באיכות ובכמות... מפני מה שעבר מן הזמן בשיעבוד וגלות ישראל ולא נתגלה קצם עדיין וכמעט יהיו נואשים מן הגאולה עד שתבוא ויאמינו בה ויהיו לבותם בטוחים בהתמדתם מצד ריבוי הנסים אשר יהיו אז.

וכן סבת ריבוי נסים שיהיו אז הוא כי היא גאולה שלא תהיה אחריה גלות ובמה נהיה בטוחים שלא תהיה אחריה גלות. אלא במה שכל הגוים והעמים אשר הגלונו ושיעבדו בנו וזולתם יעלה על לב הטובים מהם שיהיה לב רובם להכנס תחת עול התורה ולהסתופף תחת כנפי האל יתברך ואז יהיו כמשועבדים לנו בהיותנו אנחנו קודמים להם בקבלת התורה והסתופפות תחת כנפי השכינה.

ועי' ד"ה כימי צאתך תשל"ח